

такъво едно смѣшеніе на прѣдставленія избѣгва тоя, който различява единъ прѣдмѣтъ отъ другъ, и прави всякой отъ тѣхъ нѣчто особено, само съ себе си тождественъ т. е. който изпълнява закона за *тождество-шо*; а тоя законъ ище, что-то всяка вещь *да е нѣщо едно* и при това такъво, кое-то не може друго-яче да бѣде нѣчто друго, освѣнь ако и ся измѣни настоящый особеный способъ за сществованіе.

§. 43.

Законъ-тъ за тождество ся изрича по слѣдующій начинъ; „*шова си е шо, чшо-шо е*, а не друго нѣчто си;“ или „всякой прѣдмѣтъ е *шоя именно* прѣдмѣтъ, а не тоя и другъ,“ или още: „*всяка вещь е равна сама на себе*, а не на другъ.“

Изясненіе. Както оня, който уничтожява едно прѣдставленіе съ друго, недобыва въ производство-то ничто; така и тоя, който прѣдставлява едно сщцо и такъво и онакъво не разбира ни за едно-то, ни за друго-то. Слѣд. както кога ся отетѣня отъ закона за противорѣчіе, излиза невѣзможность да ся наглашавать мысли; така и кога ся непази законъ-тъ за тождество излизать мысли, по съдържаніе-то си, праздны и ничтожны.

§. 44.

Ако всяка вещь си е само това, что-то е, и ако всичко друго, наспротивъ нежъ, е вече друго; то освѣнь това, за кое-то мыслимъ, и освѣнь онова, кое-то е отлично отъ това, что-то ся мысли, не може да има *ничшо по-вече*, за кое-то бы могло да ся мысли.

Изясненіе: Кога си прѣдставлявамъ „*тоя столъ*“ то прѣдставленіе-то ми заключава *единъ* извѣстенъ прѣдмѣтъ, а *всичко* друго влиза въ прѣдставленіе за